

καὶ ὁ καθηγητὴς Βενιζέλος, Ἀρεταῖος ὁ χειρουργὸς καὶ Ἀναγνωστάκης ὁ πεφημισμένος ἐν τῷ κόσμῳ ὀφθαλμολόγος, τυγχάνουσιν ἄνδρες λίαν διακεκριμένοι· ἔτι δὲ Ῥουσόπουλος ὁ ἀρχαιολόγος, Τρικούπης καὶ Παπαρηγόπουλος οἱ ἱστοριογράφοι. Καὶ οἱ ποιηταὶ δὲ Σοῦτσος, Σολωμὸς καὶ Ραγκαβῆς εἰσὶ βεβαίως γνωστοὶ πέραν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος, ἐνῷ ὑπὲρ τῆς ἐν γένει νεοελληνικῆς γραμματολογίας καὶ φιλολογίας ὁ Φίλιππος Ἰωάννου, ὁ Σκαρλάτος Βυζάντιος, ὁ Βράϊλας Ἀρμένης, ὁ Στέφανος Ξένος κλπ. ἔπραξαν πολλὰ τὰ καλὰ καὶ ἐπαινετά.

Οἱ ἀναγνώσται θ' ἀνεγνώρισαν ἤδη πρὸ πολλοῦ ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἀποτελεῖ σπουδαῖον στοιχεῖον προόδου ἐν τῇ μεσημβρινοανατολικῇ Εὐρώπῃ, καὶ ὡς ἡγεμονίς τοῦ Πανελληνίου, ὅπερ ἀριθμεῖ 7 ἑκατομμύρια ψυχῶν, ἀποτελεῖ ἰσχυρὸν παράγοντα ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ τῶν κρατῶν δεσμῷ.

Πᾶς πολιτικὸς ἀνὴρ δεόν νὰ μὴ παρίδῃ αὐτόν· οὐδεὶς δὲ διπλωμάτης, θέλων ἔστω καὶ ἀπλῶς νὰ λάβῃ γνῶσιν τοῦ σπουδαίου ἀνατολικοῦ ζητήματος, δὲν δύναται παρὰ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὸ οὕτω ἐγγὺς κείμενον καὶ μετ' αὐτοῦ συνδεδεμένον ἑλληνικὸν ζήτημα.

Ἰσως πολλοὶ θ' ἀντίπωσιν ὅτι ἐν γένει οὐδὲν οὐδαμοῦ ὑφίσταται ἑλληνικὸν ζήτημα. Εἰς τούτους ἀπαντῶμεν ὅτι ἐνόσω ὁλόκληροι ἑλληνικαὶ χριστιανικαὶ ἐπαρχίαι στενάζουσιν ὑπὸ τὸν τουρκικὸν ζυγόν, ὡς μέρος τῆς Ἡπείρου, ἡ Ἑλασσών, ἡ Μακεδονία καὶ ἡ Κρήτη, ἡ ἐν γένει δεσπόζονται ὑπὸ ξένων ὡς π. χ. ἡ Κύπρος, οἱ ὑπόδουλοι λαοὶ τὴν ἐλευθερίαν ποθοῦντες καὶ ἐπιζητοῦντες τὴν ὀριστικὴν συνένωσιν μετὰ τοῦ ἐλευθέρου βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, φυσικῶτατον ὅτι πάντοτε θὰ προκαλῶσιν ἀνησυχίας εἰς τὰς ἐκάστοτε κυβερνήσεις.

Ἐν παντὶ ἑλληνικῷ ζητήματι λίαν λεανθασμένως λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον οἱ ἐλεύθεροι Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι δυστυχῶς μόλις εἰς 2,200,000 περίπου ἀνέρχονται, ἐνῷ ὡς ἀνωτέρω ἐδείχθη ὁ Ἑλληνισμὸς συνίσταται ἐκ πλειόνων ἢ 7 ἑκατομμυρίων ψυχῶν. Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος Α' δὲν ἐστέφθη ἄνευ λόγου καὶ σκοποῦ ὡς ἡγεμὼν ἀπάντων τῶν Ἑλλήνων, γενικῶς δὲ ἀναγνωρίζεται καὶ τιμᾶται ὡς ἡ ὁρατὴ κεφαλὴ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Τοῦτο κατενόησεν οὕτως ἀρκούντως καὶ μετὰ τῆς εὐφυοῦς καὶ ἀξιεράστου αὐτοῦ συζύγου Ὀλγας ἐποίησε σπουδαιότατον βῆμα πρὸς ἐγκαθίδρυσιν μεζονος ἐν τῷ μέλλοντι δυνάμει, δούς εἰς τὰ ἑαυτοῦ τέκνα ἀνατροφὴν ἐξαίρετον. Μεθ' ὅλως ἰδιαζούσης ἐπιμελείας ἐπετηρήθησαν αἱ σπουδαὶ τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου, ὅστις κατὰ τὰς τελευταίας δημοσίους αὐτοῦ ἐξετάσεις ἀπέδειξεν ὅτι ἐπ' ἀγαθῷ μετεχειρίσθη τὸν καιρὸν αὐτοῦ καὶ εἶνε κάτοχος ἐξαιρέτων πνευματικῶν δυνάμεων. Ὡς

ἀνθυπολοχαγὸς δείκνυσι μέγα ἐνδιαφέρον εἰς τὰ στρατιωτικὰ καὶ οὐχὶ ἀξιοκαταφρόνητον ἀρετὴν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ. Ὅλως ἴδιον ἐνδιαφέρον διεγείρει ἐν αὐτῷ τὸ γεγονός, ὅτι εἶνε ὁ πρῶτος γεννηθεὶς Ἕλλην ἡγεμονίδης μετὰ 400 ἔτη. Ἡ γοητεία τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀναμνησκει τοῖς Ἕλλησι τὸν τελευταῖον ἡγεμόνα, τὸν λεοντόκαρδον Κωνσταντῖνον Παλαιολόγον, οὗ τὸ ἡρωϊκὸν καὶ τραγικὸν τέλος, κατὰ τὴν ἡρωϊκὴν ὑπ' αὐτοῦ ὑπεράσπισιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, βραχὺ πρὸ τῆς καταπτώσεως τοῦ βυζαντινοῦ κράτους, ἀπθανάτισε τὸ τέλος τοῦ οὕτω ἀνατραπέντος κράτους.

Βεβαίως οἱ πλεῖστοι τῶν ἐμβριθεστέρων Ἑλλήνων ἐγκατέλιπον τὴν ἰδέαν τῆς καταλήψεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πλὴν ὑπάρχουσιν εἰσέτι χιλιάδες ἐν τῷ τόπῳ, οἵτινες τρέφουσι τὴν ἐνδόμυχον ἐλπίδα, ὅτι ὁ πρεσβύτερος υἱὸς Γεωργίου τοῦ Α' περιβεβλημένος αὐτοκρατορικὴν πορφύραν, θὰ τελέσῃ δοξολογίαν ὑπὸ τοὺς θόλους τῆς Ἀγίας Σοφίας, ἐπὶ τῇ πανηγύρει τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς ὅλης ἑλληνικῆς φυλῆς.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ περιοδικοῦ Unsere Zeit)

Μετάφρασις ΧΡ. Π. ΚΟΡΥΛΛΟΥ, ἱατροῦ.

Η ΣΙΚΑΛΗ

(Μυθολογία ἐκ τῆς δημόδους παραγωγῆς τῆς λέξεως. Ἐν Στεννημάχῳ τῆς Θράκης.)

Μεγάλῃ ποτὲ ἐπεκράτει ἐπὶ τῆς γῆς ἀνομβρία. Ὑπ' αὐτῆς δ' ἐκινδύνευσαν μὲν νὰ καταστραφῶσιν ἄρδην τὰ γεννήματα, δεινὴ δὲ σιτοδεία ἡπείλει τὸ ἀνθρώπινον γένος. Τότε οἱ δημητριακοὶ καρποὶ ὑπὸ φιλανθρωπίας κινούμενοι ἐποίησαν συμβούλιον καὶ ἀπεφάσισαν νὰ ἐμφανισθῶσιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ παρακαλέσωσιν αὐτὸν νὰ βρέξῃ. Προηγεῖτο μὲν μεγαλοπρεπῆς καὶ ὡς χρυσὸς λάμπων ὁ σίτος, εἶποντο δὲ ἡ τραχεῖα κριθὴ μὲ τὰς μικρὰς ἀκάνθας τῆς, τὸ παχὺ καὶ εὐσαρκον *φουσκόσταρον*¹⁾, ἡ λιπαρὰ βρώμη, τὸ λεπτοφυὲς κεγχρίον καὶ τὰ ἄλλα ὑποδεέστερα εἶδη, ἐσχάτη δὲ ἤρχετο ἡ ζεῖα συνεσταλμένη καὶ ταπεινὴ. Ὅτε παρουσιάσθησαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ οἱ δημητριακοὶ καρποί, ἤρχισεν ἕκαστος νὰ ἐπαινῇ ἑαυτὸν καὶ ν' ἀπαριθμῇ τὰς ὠφελείας, ἃς παρέχει εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἢ τὰ ζῶα.

— Ἐγὼ ἀποτελῶ τὴν κυρίαν τροφὴν τῶν ἀνθρώπων, ἔλεγεν ὁ σίτος· ἄνευ ἐμοῦ οἱ ἄνθρωποι δὲν θὰ διέφερον τῶν ἀλόγων ζώων.

1) Ἐν Στεννημάχῳ ὁ ἀραβόσιτος καλεῖται φουσκόσταρον, οἰνοῖ φουσκῶτον σιτάρι.

— Τῶν ἵππων εἶμαι προσφιλὴς καὶ ὠφελιμωτάτη τροφή, προσέθετεν ἡ κριθὴ.

— Αἱ ὀρνίθες καὶ εἰς τὸν ὕπνον των μὲ βλέπον, ἔλεγε τὸ μικρὸ κεγχρί.

Ὁ Θεὸς ἡὐχαριστεῖτο ἀκούων τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς ἐγκαινωμένους. Παρατηρήσας ὅμως τὴν ζειὰν συνεσταλμένην καὶ ταπεινὴν ὀπίσω τῶν ἄλλων, φιλοστόργως εἶπε πρὸς αὐτήν.

— Καὶ σὺ καλὴ εἶσαι ζειά, τρέφε τοὺς πτωχοὺς ἀνθρώπους. Χάριν σοῦ μάλιστα εὐθὺς θὰ στείλω εἰς τὴν γῆν βροχὴν. Ἐκτοτε ἡ ζειὰ ὠνομάσθη *σικάλη*.

ΒΛ. ΣΚΟΡΔΕΛΗΣ.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ἐν τῇ εὐφροσύνῃ τῇ παραγομένη ἐκ τοῦ εὐεργετεῖν ὑπάρχει ἡ ἀμοιβὴ τῆς εὐεργεσίας.

Ὅταν τις εἶνε μέγας ὁ ἴδιος, μεγαλύνει καὶ πᾶν τὸ περὶ αὐτόν.

Τοῦτο ἐστὶ ἀνατροφὴ παιδίου: τὸ νὰ διδάξωμεν αὐτὸ νὰ μὴ ἔχῃ τὴν ἀνάγκην μας.

Οἱ ἀνιώμενοι εἶνε ὅλοι καὶ εἰς ἄκρον ἀνιαροί.

Ἡ συναίσθησις τῆς δυνάμεως ἡμῶν ἐπαυξάνει αὐτήν.

Ἐὰν εἶνε ἡδὺ τὸ θνήσκειν ὑπὲρ πατρίδος, οὐχ ἦπτον ἡδὺ εἶνε καὶ τὸ ζῆν ὑπὲρ αὐτῆς, τοῦτέστι τὸ ἀφιερώνειν εἰς αὐτήν τὸν χρόνον, τὰς δυνάμεις, τὰ κράτιστα τῶν αἰσθημάτων ἡμῶν.

Δότε εἰς τὸ παιδίον νὰ ἐννοήσῃ ὅτι εἰμπορεῖτε νὰ τῷ συγχωρήσῃτε εἴκοσιν ἄλλα λάθη μᾶλλον παρὰ ἓν μόνον ψεῦδος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Κατὰ τοὺς ἄρτι ὑπὸ τοῦ γάλλου Λαβεσσέρ καταρτισθέντας, ἐξ ὧς ὅσον τε ἀσφαλῶν πηγῶν, στατιστικούς πίνακας τῶν δύο κόσμων, ἡ ὅλη ἐπιφάνεια τῶν πέντε ἡπείρων ἀποτελεῖται ἐξ 136 ἑκατομμυρίων τετραγωνικῶν χιλιομέτρων καὶ κατοικεῖται ὑπὸ 1 χιλ. ἑκατομμυρίου 483 ἑκατομμυρίων ψυχῶν.

Ἡ γαλλικὴ ἐταιρεία τῆς ἐγκλιματίσεως δημοσιεύει τὸ ἐξῆς γεγονός: Κατὰ τινα ἐκδρομὴν αὐτοῦ εἰς τὰ αὐστραλιακὰ δάση τὸ ἔτος 1884 ὁ δόκτωρ Γυίλμεθ παρστήρησέ ποτε εἰς τὴν κορυφὴν ἐνὸς εὐ-

καλύπτου ὕψους 120 μέτρων, εἶδος καλύβης ἐκτισμένης ἐναερίως ἐκεῖ· πρὶν ἢ δ' σκεφθῇ τί ἄρα ἦτο, μυριάδες μελισσῶν ἐφάνησαν περυσίζουσαι κύκλῳ. Ὁ δόκτωρ ἐννόησε παρὰ κρήνην ὅτι μέλισσαι μαῦραι τῆς Τασμανίας εἶχον τὴν παμμεγέθη αὐτῶν κυψέλην ἐπὶ τοῦ δένδρου. Διέταξε λοιπὸν τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἰθαγενεῖς ὁδηγοὺς νὰ κόψωσι τὸ δένδρον καὶ ἐξήγαγον ἀπὸ τῆς κυψέλης οὐδὲν ἥττον ἢ 3500 χιλιογράμματα μέλιτος, ἐν ᾧ ἡ κενωθεῖσα κυψέλη καὶ πάλιν ἐξύγιζε 1500 χιλιογράμματα. Ὑπάρχει ἰδέα ὅτι τὸ μέλι τοῦτο ἔχει ἰδίαν τινὰς θεραπευτικὰς ιδιότητας.

Πανταχόθεν τῆς Ἀγγλίας ζητοῦνται ἐκ τῆς ἐν Χαουάρδεν ἐπαύλειος τοῦ Γλάδστωνος τεμάχια ξύλου δένδρων ὑλοτομηθέντων ὑπὸ τοῦ περικλεοῦς πολιτικοῦ. Αἱ αἰτήσεις αὐται τοσοῦτον ἐπολλαπλασιάσθησαν ἐσχάτως, ὥστε ὁ ἐπιστάτης τῆς ἐπαύλειος ἠναγκάσθη νὰ διατιμῇ τὴν ξυλείαν καὶ εἰς πᾶσαν αἴτησιν ἀπαντᾷ διὰ τῆς ἐξῆς στερεοτύπου ἐγκυκλίου:

«Εἰς ἀπάντησιν τῆς πρὸς τὸν κ. Γλάδστωναν ὑμετέρας ἐπιστολῆς, ὀφείλω νὰ πληροφορήσω ὑμᾶς ὅτι ἐνεκα τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ ὁμοίων τῇ ὑμετέρᾳ αἰτήσεων, ἐδέσθη νὰ κανονισθῇ τιμὴ ὁμοιόμορφος διὰ τὴν ἐν λόγῳ ξυλείαν. Ἡ τιμὴ αὕτη εἶνε ἐνὸς σελλινίου καὶ ἐξ πεννῶν διὰ πᾶν μικρὸν στέλεχος ἢ τριῶν σελλινίων κατὰ κυβικὸν μέτρον, ἄνευ τῶν δαπανῶν τῆς μεταφορᾶς. Ἀπευθυντέον πρὸς τὸν ἐπιστάτην τοῦ Χαουάρδεν, πλησίον τῆς πόλεως Τσέστερ, ὅστις θέλει ἀπαντᾷ εἰς πᾶσαν αἴτησιν ἣν δύναται νὰ ἱκανοποιήσῃ».

Εἰς τὰ παράλια τῆς Σουμάτρας καὶ τῶν Μολουκῶν νήσων, οἱ ἄλιεῖς ἀναγνωρίζουσι τὴν νύκτα τὸ βάθος τῆς θαλάσσης καὶ τὴν γεωλογικὴν τοῦ πυθμένος αὐτῆς σύστασιν ἐκ τοῦ ἤχου ὃν ἀποδίδει τὸ ὕδωρ πληττόντας ἐκ κοραλλίου ὑφάλους. Εἰς βάθος 20 ποδῶν καὶ ὀλιγώτερον ὁ παραγόμενος ἤχος ὁμοιάζει πρὸς τὸν τριγῶν τοῦ εἰς τὸ πῦρ ριπτομένου ἁλατος, εἰς βάθος 50 ποδῶν ὁμοιάζει πρὸς τὸν κρότον τοῦ ὠρολογίου, κρότον ταχύτερον ἢ βραδύτερον ἀναλόγως τῆς συστάσεως τοῦ πυθμένος ἐκ κοραλλίου μόνον ἢ ἐκ κοραλλίου καὶ ἰλύος ἢ ἐκ κοραλλίου καὶ ἄμμου. Ἐὰν ἀποτελῇται ἐξ ἄμμου μόνον ὁ ἤχος εἶνε καθαρὸς καὶ διαυγής· ἐὰν ἀποτελῇται τούναντίον ἐξ ἰλύος ἀπλῆς εἶνε ὑπόκωρος καὶ ὁμοιάζει πρὸς τὸν βόμβον σμήνους μελισσῶν. Κατὰ τὰς ἀσελήνους νύκτας, οἱ ἄλιεῖς ἐκλέγουσι τὰ πρὸς ἀλυσίαν μέρη ὁδηγούμενοι ἐκ τῶν ἤχων τούτων. Πρὸς καλλιτέραν δ' ἐκτίμησιν αὐτῶν προσκολλῶσι τὸ οὖς ἐπὶ κώπης ἥς τὸ ἕτερον ἄκρον εἶνε βεβυθισμένον ἐντὸς τοῦ ὕδατος.

Μεταξὺ ἐγγάμων.

— Τί καπέλλο εἶν' αὐτὸ ποῦ φορεῖς, ἀδελφέ; ἔχει κακὸ χάλι· δὲν πᾶς νὰ πάρῃς ἓνα καινούργιο;

— Τὸ ξεύρω πῶς εἶνε γὰρ τὸ κάρρο, μὰ ἔχω τὸ λόγο μου ποῦ τὸ φορεῖ ἡ γυναῖκά μου μοῦ ἔχει πῆ: ὅσο φορῇς αὐτὸ τὸ παλιονκάπελλο δὲν βγαίνω ἔξω μαζί σου.

— Ἔτσι! τότε ἀλλάζει... Φόρα το ὅσο ἔμπορεῖς!!